

K 513 / 846.
Nagy-Kövö május 4. 1853.

Kedves Domokos,

Elmondhatom a Csokonay Dorottya-jával: vársam, minthogy vársam, azt nem mondhatjátok. Vártsam én is a Kovács bácsi emlékeztető levelet, — de sem előtte sem utána sem lenne nem jött: azaz más jók, hol mai napig se láttam. Ezt tudomásul és alkalom csasárba beadvétel végett.

Tehát pap bácsi csakugyan meghalt? Már Szatmárról is írták. Kegény!... azaz hogy miért rotna?

„A piroskőrt azonban már nincs igazán távol
El-el múltik egy nap isken jóvalból,
Melyeken is várják, későültek is nagyau,
Majd meglátunk — de ezt már énekre hagyom.“

A mi a Délbáb piros borítékában szándéklott come parisiót illeszi: az, a minek exelox, nemcsaklenségből történt, a tiédhang árvóját fel kellett fogni valakinek, s a Délbáb lén a kegyes szívű gyámnya.

A tavasz ide is megérkezett, reggel, nyitott ablaknál por, gyolaskodhatom (kép jó!).

Mozzan küldött versei nem jők, nem rotnak, többfőre ine már hasonlókak, néhánykor jabbakak s rotnakak is.

Kelések ... ügyes a gondolat, — az alatt is hozzávaló. A ke-
verés rímek, hol nem akar menni, ne csúszdja. Ejtorakát és
igarság nem fokozt és, s ha e helyen áll: ejtorakát úgy kiba is.
De másképp is érthető: ha mere vagy, mint exorfas, exor egy ejtorakát,
elhagyatlak. Ez érdelem jó, nincs farsang ellene, csak a phrasia
lenk kisé, lasinos.

Világfájdalom ... mintha a múlta elfogyott est. a metke
is úgy let. — Ez a komoly általa. „Maga axon könyves farsang“
költői morranat. Végfelé nem ment egy kis elpaskuztól. Melyet
az egész.

Fogadjá ölelésem, ide, Domokos!

Barátja
Csokonay

Tisza Domokosnak Keresettel.

Festlen.
Káder usza 11^{1/2} fű.

Magyar nyelv és irodalom

Magyar nyelv és irodalom

Magyar nyelv és irodalom

Magyar nyelv és irodalom

Magyar nyelv és irodalom

Magyar nyelv és irodalom

Magyar nyelv és irodalom

Magyar nyelv és irodalom

Magyar nyelv és irodalom

